

Voedingswaarden Gerbil:

Uit testen van dierenartsen in Duitsland, Nederland en België blijken volgende resultaten;

We beginnen eerst met de resultaten en zullen deze daarna bespreken. Verdere bronnen die geraadpleegd werden, zijn onder andere een bedrijfsdierenarts, een nutritionist en het digitale platform voor Nutricia België.

Droge stof van een gerbil is sterk afhankelijk van de omstandigheden maar wordt normaal geschat tussen de 30 a 40%.

Per kg voedseldier: Bkcal

Bkcal: 1846 (jonge gerbils)

Ter vergelijking: konijn = 1453, eendagskuiken = 1164, duif = 2890

Conclusie:

De gerbil bevat niet zoveel calorieën, zeker als je het vergelijkt met andere voederdieren en hun voedingswaarde. De ,bij valkeniers welgekende, duivenborst bevat het meeste calorieën en is dan ook het 'zwaarste' vlees. Bij jonge gerbils is het aantal calorieën een gemiddelde waarde die kan vergeleken worden met volwassen ratten en kwartels, het bevat er meer dan runderhart en konijn, maar toch nog heel wat minder dan duif. Voor roofvogelhouders en valkeniers speelt dit enkel een rol in de gewichtsbepaling. Zoals iedereen wel weet, hangt dit ook sterk af van de vogel zelf en is dit dus iets waar iedereen persoonlijk moet leren mee omgaan.

In % van de droge stof: Eiwit

Eiwit:

Ongeveer 50%, dit is gemiddeld, konijn is 36% en ratten zijn ongeveer 65%.

Conclusie:

De gerbil zit hiermee bijna op het gemiddelde, net zoals duif en kwartel, het gehalte aan eiwit zegt ons iets over de hoeveelheid vlees die aan het voederdier hangt als we de massa nemen nadat de vloeistof hebben onttrokken uit het voederdier (dit is de betekenis van droge stof). Dit is voor onze vogels belangrijk omdat wij zo opnieuw een schatting maken voor de gewichtsbepaling van die vogel. (zie ook het vorige punt.) Hoe hoger het eiwit percentage, hoe hoger de spiermassa die de vogel opneemt. Bij wilde prooien is dit altijd hoger dan bij voederdieren die in gevangenschap gekweekt zijn. De verhouding vet- eiwit is hierbij een belangrijk gegeven om te onthouden. Eiwitgehalte van konijnen die in het wild geslagen zijn, kunnen bijna dubbel zo hoog zijn als deze die gekweekt zijn door de mens.

In % van de droge stof: Vet

Vet: 35%, Konijn = 13%, Rat = 15%, Muis zonder vel = 42%, Duif = 55%

Conclusie:

Gerbils bevatten erg veel vet, enkel duif bevat nog meer vet. Daarom zijn ze een goede voedingsbron voor uilen en roofvogels in de winter. Dit is ook een grote reden volgens velen, waarom onze vogels deze voederdieren zo 'lekker' vinden. Vet is snel opbrandbaar en kan voor een snelle energieboost zorgen, mensen die met kleine vogels vliegen of vogels met een hoog metabolisme, kunnen deze voedersoort dus goed gebruiken. De sperwer is het voorbeeld bij uitstek. Mensen die sperwers vliegen en/ of ermee jagen, geven vaak duif. Hun grote hoeveelheid vet is de grootste reden waarom. Het is slechts met deze testen (nog pas enkele jaren oud) dat men wist waarom het zo goed was om duif te geven, en nu ziet men ook dat gerbil een interessant alternatief is.

In % van de droge stof: As

As: 7.5% dit is laag, runderhart is 3%, muis is 10%, konijn is 14%

Conclusie:

Dit geeft vooral de hoeveelheid mineralen weer. Hierover is momenteel nog zeer weinig bekend.

In % van de droge stof: Ca

Ca: 2.5%, dit is een gemiddelde waarde, muis is 3%, ratten zijn 1.5%

Conclusie:

Dit is een gemiddelde waarde. Calcium zorgt voor de bloedstolling, mineralisatie van de botten, activiteit van spieren en zenuwen. Het zorgt ook voor een sterke eischal en de activering van enzymen. Daar het een gemiddelde waarde is, zal ik hier niet over verder gaan, omdat er niet veel verschil is met andere voederdieren.

In % van de droge stof: P

P: 2.1, dit is erg hoog, konijn is 0.4% en muis is 1.7%.

Conclusie:

Fosfor is belangrijk voor de stofwisseling en de energieoverdracht. Ook voor de mineralisatie van de botten is fosfor erg belangrijk. Door de hoge concentratie is het aan te raden dit te geven aan jonge roofvogels, dus tijdens de kweek.

Per kg droge stof: Vitamine A

Vitamine A IE/kg: 38.566 (verschilt wel per leeftijd; dit is voor pasgeboren gerbils)

Vitamine A IE/kg: 612.272 (volwassen gerbils)

Ter vergelijking: Muis jong = 30.888, Volwassen Kwartel = 70.294, Volwassen Rat = 152.389.

Conclusie:

Volwassen gerbils bevatten een erg grote hoeveelheid aan vitamine A. Een teveel hieraan is giftig, men veronderstelt dat een maximum van 4 dagen in de week enkel op gerbil teveel is voor een roofvogel maar dit is slechts een veronderstelling. In beperkte mate (1 a 2 maal per week of minder) is dit dus enorm goed voor onze roofvogels. Vitamine A zorgt voor een verbeterde weerstand, in het bijzonder tegen infecties van de luchtwegen en tegen huid- en vederproblemen. Ik raad het dus zeer aan te geven tijdens de rui, na het vaststellen van een besmetting met ectoparasieten (luizen en teken) en is ook een echte aanrader voor valken, in specifiek giervalken en kruisingen met giervalken daar deze erg kwetsbaar zijn voor aspergillose, een infectie aan de luchtwegen. Ook voor sneeuwuil is dit een zeer aan te raden voeder omwille van dezelfde reden.

Per kg droge stof: Vitamine E

Vitamine E IE/kg: 50.6 (jonge gerbils)

Vitamine E IE/kg: 93.4 (volwassen gerbils)

Ter vergelijking: Volwassen Muis = 100.4, Konijn= 16.2, Volwassen Kwartel = 68.7

Conclusie:

Het gehalte aan vitamine E is ook erg hoog, maar net iets minder hoog dan muizen. Wat enorm opvalt is dat gerbils van tussen de 4 en de 6 weken soms meer dan het dubbel van een volwassen exemplaar aan vitamine E bevatten. Het tijdstip van doden van een gerbil moet hier dus zeker op afgestemd worden. Hoe ouder het dier hoe meer vitamine A, maar tussen de 4 en de 6 weken bevat het het meeste vitamine E. Vitamine E kan bijna niet in overdosis gegeven worden, en het zorgt voor een verbeterde spierfunctie, vermindert stijfheid na de inspanning (vliegen of jacht) en zorgt voor een verbeterde vruchtbaarheid en minder embryonale sterfte in het ei. Dus zeker aan te raden tijdens de kweek en net voor de kweekperiode. Ook tijdens de vluchten is dit een welkome afwisseling.

Besluit:

Dit zijn allen resultaten van Gerbils die gekweekt werden onder labo omstandigheden, dus niet zoals bij ons, vermoed wordt dat de echte voedingswaarde van particulier gekweekte gerbils nog hoger ligt dan deze studie toont. Wel moet er gezegd worden dat veel van deze voedingswaarde afhankelijk is van de voeding die de gerbils zelf krijgen. Voldoende gedroogd fruit en gedroogde insecten zijn essentieel voor een hoge eiwitwaarde en kunnen veel bijdragen aan een hogere hoeveelheid As.

Dit bovenstaande geldt bovendien voor alle voerdieren, er is slechts 1 voerdier die bij testen en steekproeven een stabiele voederwaarde geeft en dat zijn eendagskuikens, omdat deze meestal uit dezelfde moederlijnen komen en de voeding van deze dieren streng gelimiteerd is waardoor ze heel weinig van elkaar verschilt.

We kunnen dus als besluit stellen dat gerbil als voerdier zeer waardevol is, en afgaand op de concentratie vitamines (in hoofdzaak vitamine A en vitamine E), kunnen we een evenwichtig advies opstellen. Gerbils worden best gedood en in de diepvries bewaard of vers gegeven als ze een leeftijd bereikt hebben tussen de 6 en de 10 weken. Dan bezitten ze de meest evenwichtige hoeveelheid vitamines. Bovendien hebben deze hun nut het hele jaar door. In de winter om de spieren sterker te maken en als goede bron van vetten. En in de zomer om de kweek, de muit en de groei van de jonge dieren te bevorderen.